

MITT HUS

MITT HUS

Lahden ammattikorkeakoulu
Muotoilu- ja taideinstituutti
Kuvataide
Opinnäytetyön kirjallinen osuus
Anne-Maria Björninen
Toukokuu 2011

SISÄLLYS

I	ETEINEN	6
II	TALO	7
	• KEITTIÖ	8
	• KEITTIÖSTÄ KAMMARIIN	9
	• KAMMARI	10
III	MITT HUS LUKTAR SKOG OCH GRÖNT	11
	• OMA TIENI	11
	• OMA HUONE	12
	• OMA TAIDE	13
IV	PUUTARHA	15
	KIRJALLISUUS	28

I ETEINEN

MITT HUS on talo johon olen koonnut ajatuksiani ja unelmiani. Talon merkitys unieni ja ajatteluni, välittäjänä toimii runkona kirjoitukselle. Eteisen kautta menen sisälle taloon. Unet taloista ovat useille tuttuja, jotkut ovat tutkineet niiden merkityksiäkin. Unet ja niiden symbolit ovat olleet aineksia taiteen tekoon. Syntymäkodin eri huoneet voivat kertoa tarinoita, unohtuneet asiat palautuvat mieleen.

Keittiö on arjen ja elämän keskus, rakennusaineet löytyvät sieltä. *Keittiöstä kammariin* on mietiskelyä kiireestä ja maailmanmenosta, muistaminen luo tilan kauneudelle mikä on arjessa. Tarinat ja vanhat tavat ovat läsnä ja tuovat elämykset lähelle. *Kammari* kertoo taloista jotka

ovat taiteilijoiden tekemiä, kauneimmat talot ovat usein monen tasoisia elämyksiä käytännöllisestä esteettisiin.

Mitt hus luktar skog och grönt on pohdiskelua oman tien löytymisestä. Kerron *omassa huoneessa* työhuoneestani ja tavoistani työskennellä. *Oma taide* pyrkii valottamaan tekemisiäni ja mihin pyrin maalauksillani. Kerron myös miten syntyivät yksityisnäyttelyni Johan S -galleriaan ja Uuteen Kipinään. Olen avannut maalausten kuvakieltä, kertonut väreistä ja kuvien symboleista. Pohdin myös työntekoa ja inspiraatiota. Omat käsitykset ja yleispätevät totuudet sekoittuvat ja saavat taloni huojumaan, mutta perustukset ovat lujat ja toivottavasti kestävät.

II TALO

Talo on kaikkein vahvimpia voimia, joilla voidaan koota yhteen ihmiskunnan ajatukset, muistot ja unelmat.

Gaston Bachelard, *Tilan poetiikka*.

Talojen symbolinen merkitys on tullut tutuksi unien selitysooppaista. Olin miettinyt uniani ja ihmetellyt miksi tietynlaiset talot ja kerrokset niissä toistuivat. Laitoin muistiin joitakin unia ja kirjoitin tarkat kuvaukset tunnelmista, valosta ja väreistä. Kuin huomaamatta aloin ymmärtää näiden unien ja elämäni yhteyksiä. Niin kuin aina tällaisissa jutuissa, asiat laajenevat ja mukaan tulee myös muuta mielenkiintoista, kulkuneuvoja ja niiden merkitykset unennäkijän elämässä. Olematta mikään psykologi olen huomannut unien tutkimisen vaikuttaneen itsetuntemukseen. Freudin ja Jungin unien selityksistä sain jotain vihjeitä. Olen ottanut vain muutamia palikoita kummaltakin ja rakentanut niistä oman taloni.

Rakennukset ja muisti ovat vahvasti sidoksissa toisiinsa. Kreikkalaiset puhujat kuvittelivat sijoittavansa puheensa eri teemat rakennuksen eri osiin, ja puhetta pitäessään

kuvittelivat liikkuvansa rakennuksessa ja poimivansa teemat- yhden kerrallaan niiden tilapäisistä säilytyspaikoista.

Juhani Pallasmaa, *Maailmassaolon taide*.

Huvittavina muistoina unista, jotka vaivasivat minua vuosien ajan olivat koulu-unet. Niissä rakennukset olivat suuria monikerroksisia ja leveät rappuset johtivat kerroksista toiseen. Niissä unissä kiersin ahdistuneena ympäriinsä paikasta toiseen etsien oikeaa luokkaa ja aina myöhästyin. Ne unet loppuivat kun älysin ruveta opiskelemaan ja täydensin keskenjääneitä opintojani.

Unissa suuret rakennukset symboloivat yhteisöjä ja pienemmät talot ihmistä itseään. Talot voivat olla monenlaisia, pieniä metsämökkejä, kerrostalon yksittäisiä asuntoja. Syntymäkotini on useimpien ihmisten unien näyttämö. Kotoisuus ja äidillisyydet ovat oman kodin tunnelman tuoja, ranskalainen filosofi Gaston Bachelard (1884–1962) vertaa kirjassaan *Tilan poetiikka* taloa jopa Maa-äitiin.

Keittiö

Niin arkkitehtuurissa kuin taiteessakin tärkein aines on valo. Onko salatumpaa kuin selkeys? Mitään oikullisempaa kuin varjon ja valon vaihtelu tunneissa ja ihmisissä?

Paul Valery: Eupalinos Ou L'Architecte

Giotto di Bondonen (n.1267–1337) taide teki suuren vaikutuksen, koska hän kuvasi ihmisten tunteita paljon eloisammin ja uskottavammin kuin aikaisemmat maalarit. Toinen asia, joka hämmästytti 1300-luvun ihmisiä, oli Giotton kuvissa oleva tilan vaikutelma ja maalattujen hahmojen sekä arkkitehtuurin ja maiseman kolmiulotteisuus. Enkelin ilmoitus maalauksessa, enkeli kertoo, että Anna saa pitkään kaipaamansa lapsen. Annan lisäksi talossa on palvelijatar, joka kehrää lankaa kuistilla. Giotton talot ovat laatikkomaisia ja sisätilat muistuttavat nukkekodin huoneita. Henkilöt, varsinkin Anna, ovat liian suuria talon kokoon nähden. Giotton maalauksissa perspektiivi, värit, tunneilmaisun rikkaus ja syvällisyys, kuvatilán hallinta ja värisävyjen musiikillinen

rytmi ovat kaikki piirteitä, jotka vangitsevat katsojan silmät ja sielun.

Ranskalainen sosiologi ja filosofi Henri Lefebvre (1901–1991) on kirjassaan *La Production de l'espace*, esittänyt vaikutusvaltaisen teorian tilán sosiaalisesta tuottamisesta. Hänen mukaansa ihmisten arkielämä ja sen erilaiset käytännöt, asuminen mukaan lukien, on yhtä oleellinen kulttuurin, yhteiskunnan ja tilán muovaaja kuin talouselämä tai kaupunkisuunnittelun käsitteellistykset ja valtarakenteet.

Lefebvre korostaa poeettista ulottuvuutta: tilaa tuottavat myös syvästi eletyt hetket, taide, luovuus ja luova hulluus. Aulis Blomstedt on eräässä luennossaan korostanut kauniisti sosiaalisen empatian merkitystä: *Inhimillisten tilanteiden ymmärtämisen kyky on arkkitehdille yhtä tärkeä kuin tilallinen kuvittelu.*

Keittiöstä kammariin

Arjen kauneus löytyy kuluneista ja hioutuneista pinnoista, hiljaisuudesta hellanluukuissa ja räsymatoissa. Äänet jotka kuulen ovat lapsuudesta, isä oli tullut ruokautunnilla töistä syömään, työpaikka sijaitsi lähellä, pyörämatkan päässä. Olen romantikko ja kuvittelen keittiön puutaloon joka on 1920-luvun vaalea puutalo, jossa on kuisti. Todellisuudessa asuimme kerrostalossa. Talon äänet ja narisevat rappuset yläkertaan ovat tuttuakin tutummat. Olen lukenut, että ihminen muistaa lapsuuden kotinsa nurkat ja ovet tarkkaan, vaikka ei olisi käynyt siellä vuosiin. Kuvittelen siis joskus eläneeni sellaisessa talossa.

Nykyisen maailman meno, on tehnyt meistä kiireisiä ja kasvu- uskovaisia. Monet ovat alkaneet kaivata jotain muuta, hiljaisuutta, hitautta. Maalaukseni taloista ja vanhoista mopoista ovat syntyneet tästä kaipauksesta menneeseen jolloin meillä oli aikaa keskittyä tekemiseen ja kuulemiseen. Olen elänyt kaupungissa aikuisikäni ja pitänyt siitä, Helsingin kantakaupungin vanhat ja uudet talot ovat rytmittäneet elämäni. Kulkiessani reittejäni

katsoin tarkkaan talojen muotoja ja tutkin eriaikojen kerrostumia.

Olin töissä jonkin aikaa Helsingin Kaupunginmuseon kaupassa ja silloin tutustuin *Narinkka*-kirjoihin jotka kertoivat arjenhistoriasta ja elämästä kasvavassa ja muuttuvassa pääkaupungissa. Arjen kauneus on nyt selvästi nähtävissä, silloin se oli puutetta ja mahdollisesti myös todellista köyhyyttä. Romantisoivassa nykyisyydessä en ehkä näe kaikkea mitä se kätkee, mutta muistan kyllä äitini kertomuksia viimevuosisadan alun ihmisten elämästä.

Räsymatot ovat yksi esimerkki arkisen kauneuden luomuksista. Kauneus mikä kätkeytyy loimien ja kuteiden yhdistelmiin on loputon. Meillä oli tapana istua isolla parvekkeellamme, koko perhe leikkaamassa matonkupteita ja kuuntelemassa äidin kertomuksia Oulusta ja sukulaisista. Matot kutoi äiti sitten talven aikana, kun ne sitten ilmestyivät lattialle, saattoi väriraitoja katsellellesaan muistella kesäisiä kertomuksia.

Kammari

Talomme on meidän nurkkamme maailmassa... se ensimmäinen universonimme, todellinen maailmankaikkeus sanan täydessä merkityksessä... Talo on yksi ihmiskunnan voimallisimmista ajatusten, muistojen ja unelmien integroitumisen välineistä.

Gaston Bachelard
Tilan poetiikka

Taiteilijat ovat käyttäneet usein taloa maalausten aiheena. Kauneimmat talot olen löytänyt Giotton maalauksista. Hän oli myös arkkitehti ja teki siis oikeitakin taloja. Firenzen Duomon rakennustyön johtajana hän suunnitteli siihen kuuluisan tornin, jonka arkkitehtuurimatematiikkaa monet hänen maalauksensa ennakoivat. Valon – ja värinkäytöllään hän on välittänyt viestiä universaalista rauhasta. Henkilöiden tyynet kasvat, muistuttavat meitä menneestä ja arvoiltaan humanista kulttuurista.

Omissa maalauksissani talot ovat viitteellisesti kuvattu, melkein ääriiivoja ja maalin huiskauksia. Talo on omanlaisensa jokaisella, Edward Hopperin hiljaiset melankoliset talot maisemassa. Hopperin maalausten vahvat värit ja voimakkaat kontrastit saivat minut pohtimaan omaa tapaani maalata. Löysin myös Louise Bourgeoisin talot, piirustuksessa naisen vartalon jatkeeksi on piirretty talo, joka muistuttaa roomalaista

taloa, domusta. Taideteoksen nimi on *Femme-Maison* (1946–47) Nykyaiteilijoista Wolfgang Laib on kiinnostavin, vahasta ja riisistä tehdyt *Ricehause*-veistokset ovat kapeita ja pitkiä, täydellisen punaisia. Vahan aistillinen himmeä kiilto saa punaisen värin hehkumaan.

Astun huoneeseen, aistin värejä, tuoksuja ja jotain määrittelemätöntä, tunnelma joka kutsuu luokseen tai on luotaantyöntävä. Meillä jokaisella on kokemuksia paikoista, joissa on hyvä olla. En haluaisi lähteä pois mukavasta tuolista, josta voin katsella ikkunan kautta näkyvää maisemaa ja pikkupoikia potkimassa palloa vanhalla urheilukentällä. Kävellessäni huoneissa huomioin asioita, kuvia seinillä, pieniä melkein huomamattomia asioita, rytmiä tavaroiden ja värien asettelussa, hiljaista estetiikkaa joka kertoo minulle mikä on maailmani ja mikä on minulle arvokasta. Paikat joissa en ole viihtynyt ovat huokuneet kalseutta ja liikaa ulkopäin tuotua muotia, sisustuslehtien ja asiantuntijoiden käsityksiä kauneudesta. Pienet säröt ja särvät, kuluminen pinnoissa tuovat kauneutta ja ajatuksia. Se pistää pohtimaan ja muistamaan mikä on tarpeellista ja muistamisen arvoista.

III MITT HUS LUKTAR SKOG OCH GRÖNT

Voiko taiteilijaksi kasvaa ja onko siihen joku tie? Kesti aika kauan ymmärtää kuinka vaativaa ja aikaa vievää työtä on taideteoksen synnyttäminen. Myyttinen taidemaailma ei antanut vihjettä miten hankalaa se itseasiassa on. Opiskellessani taidetta huomasin etteivät teokset synny itsestään ja piti tehdä luonnoksia, lukea ja ajatella. Huomasin myös sen, ettei tie ole suora vaan polku joka mutkittelee ja katkeaa. Oli vaikeaa yhdistää arkea ja työssä käymistä opiskeluun ja taiteen tekemiseen.

Vapaa Taidekoulu oli ensimmäinen taidekoulu johon pyrin ja pääsin. Kesällä Suomenlinnan kallioilla vesivärein tehdyt ensimmäiset yritelmät saivat minut hullaantumaan akvarelleihin. Koulu sijaitsi Helsingin keskustassa ja kävimme usein maalaamassa ulkona saareissa kallioilla ja meren äärellä. Istuimme talvipakkasella luolissa ja maalasimme valoa joka siivilöityi linnakkeen ampuma-aukkojen raoista.

Oma tieni

Oli elettävä arkea ja juhlaa ja opittava uusia asioita tästä elämästä. Pekka Halosen akatemia johon hain opiskelmaan, oli minulle täysin tuntematon paikka metsän keskellä Tuusulassa. Kolmevuotisen opiskelun aikana

kävin läpi monenlaista kehitysvaihetta. Ensimmäinen vuosi meni niinkuin aina opiskellessa, ihmettelin mitä oikeasti halusin ja mihin pyrin.

Olen halunnut alusta asti maalata, kuvanveisto on myös kiinnostanut ja olen kokeillut eri tekniikoita, puu ja savi materiaaleina ovat innostaneet minua. Päättötyönäytellyni teokset tein temperalla. Kolmantena vuotena saimme oman työhuoneen ja siitä lähti liikkeelle kollaasien tekeminen. Tein seinät täyteen kollaaseja kuvista joita oli leikannut lehdistä ja maalasin akryylillä osan peittoon ja muodostin niistä uusia kuvia. Kollaasi avasi lukkoja ja toimi työskentelyn estojen avaajana.

Opiskelun loputtua jäin joksikin aikaa ihmettelemään mitä pitäisi tehdä, minulla oli vaikeaa aikaa puolisen vuotta. Onneksi oli työhuone ja sain haettua paikallisen taiteilijaseuran jäseneksi. Pääsin Taidemaalariiliittoon kokelasjäseneksi, se nosti itsetuntoani ja sain haettua näyttelyaikaa galleriasta. Olin mukana paikallisen seuran näyttelyissä ja mukana toiminnassa. Opin tuntemaan ihmisiä ja sain tietoa alan asioista. Pidin omia näyttelyitä ja erään näyttelyn jälkeen minulle sanoi eräs vanhempi kollega, että nyt sinun kannattaisi hakea täysjäsenyyttä. Olin onnistunut maalaamaan yhtenäisen, harmonisen ja värikkään näyttelyn.

Kymmenen vuoden ammatissa olon jälkeen alkoi taas tuntua siltä, että haluan tietää ja oppia uutta. Hain opiskelemaan Lahteen. Kertaus oli opintojen äiti ja uudetkin asiat tuntuivat kiinnostavilta. Olin aika hämmästynyt ja

Oma huone

Kirjailija Virginia Woolf (1882–1941) on sanonut, että naisella pitää olla oma huone ja omaa rahaa. Työhuoneeni sijaitsee Helsingin empirekeskustan tuntumassa, Kruununhaassa. Kymmenen vuotta olen kulkenut paikallisjunalla Vantaalta Helsinkiin. Olen entisenä helsinkiläisenä kiintynyt tiettyihin paikkoihin ja asuessani siellä hankin työhuoneen samasta talosta. Kotoisuus ja ympäristön vanhat talot ovat minulle niin tuttuja, tunteen vastaantulijoita. Työhuone on vanhan talon kellari-osassa, jossa on useita työhuoneita eri alojen taiteilijoille. Olen tyytyväinen, vaikka se on talvella kylmä ja siellä on oltava lisäpatteri ja villapaitoja. Olosuhteet eivät ole ehkä parhaat, mutta tila on yksin minun.

Olen joskus miettinyt ihanteellisen työhuoneen mittoja. Näin kerran dokumentin taiteilija David Hockneyn kodista ja ateljeesta. Metreittäin vapaata seinätilaa ja suuria työpöytiä täynnä työvälineitä kauniissa

iloinen kun oppiminen sujui niin hauskasti. Kahden vuoden opiskelun jälkeen koen uudistumista ja tunnen jaksavani toteuttaa polkuani tässä ammatissa varmemmalta pohjalta kuin aikaisemmin.

järjestyksessä. Ja valoa jota riittää nurkasta nurkkaan, se ehkä olisi ihanne minulle. Työhuoneen pitäisi olla käytännöllinen, vesipisteen sijainti ja aputyöpöytien alla pyörät, mikään ei saisi estää työskentelyä. Oikeasti minua huvittaa kun ajattelen nykyisen työhuoneeni tilaa, talossa putkiremontti, vesipiste toisella puolella rakennusta ja käytävät auki kaivettuina kuin perunapellot syksyllä.

Ihmisen kiintymys johonkin paikkaan on ihmeellistä, siellä on ollut hyvä maalata ja siellä on syntynyt hyviäkin maalauksia. Aina kun olen aloittanut uuden näyttelyn tekemisen olen siivonnut työtilan, heittänyt pois kaikkea. Papereita, muistilappuja, keskeneräisiä ja epäonnistuneita viritelmiä ja lakaissut lattian ja järjestänyt värit, siveltimet. Olen kasannut uudet pohjat ja pohjustanut ne, olen miettinyt etukäteen mitä värejä tarvitsen ja ostanut uusia. On helpompi aloittaa uuden tekeminen kun paikassa

ei ole vanhaa rojua jaloissa pyörimässä. Ja muutenkin järjestys omalla tavallaan tuo työryhtiä, vaikka työskentelyn aikana kaikki kuitenkin sotkeentuu ja mitään ei

Oma taide

Miten se on tapahtunut? Olen alkanut hiljalleen ymmärtää miten maalaukset syntyvät ja silti välillä tuntuu, että toiset tulevat jostain ja ilmestyvät kankaan pinnalle odottamatta kuin lahjana. Joskus kovan puurtamisen ja usean kerran pestyn maalipinnan alta paljastuu jotain mitä voi kutsua valmiiksi työksi. Alkaessani maalata Johan S -gallerian maalauksia kesällä 2010 olin ajatellut koko kevään erilaisia vaihtoehtoja, ideoista ei ollut pulaa. Sain apua miettimiseen ohjaavalta maalauksen opettajalta, keskustelimme jo valmiina olevista töistä ja kerroin ajatuksistani. Hän sai minut ajattelemaan asioita uudelta kantilta ja uutena asiana huomasin tutkineeni taloja ja kaupunkiympäristöjä. Olen aikaisemmin maalannut kuvia joita voisi kutsua sadunomaisiksi, olen käsitellyt niissä toiseutta ja lapsuuden elämyksiä ja muistoja. Usein sellaiset asiat joita on vaikea käsitellä puhkeavat kuvina esille ja sitä kautta niitä on helpompi ymmärtää.

Maalauksissani on värin asema määräävä, se jopa johdattelee aihetta. Miettiessäni *Mitt hus luktar skog och*

lopulta meinaa löytää. Minulla on tapana työhuoneelle mennessäni tervehtiä huonetta, kuullostaa ehkä hullulta mutta tiedän etten ole ainoa joka niin tekee.

grönt -näyttelyn maalauksia, ajattelin että minun on saatava lisää dynamiikkaa töihini. Valon ja varjon voimakkaat vaihtelut tuovat sitä maalauksiin. Löysin myös uuden akryylimaalaiineen, jostasai uusia sävyjä. Muutenkin sen väriaineen koostumus miellyttää minua, akryylimaalilla on eroa. Uudet värit ja aiheet saivat minut innostuksen valtaan ja työt syntyivät vauhdikkaasti. Olen maalannut taloja, mopoja ja autoja, kaikilla niillä on oma paikkansa unien maailmassa.

Galleria Uuden Kipinän *MITT HUS* -maalaukset olen tehnyt kevään 2011 aikana. Ensimmäinen maalaus ylätti minut, sinne ilmestyivät lapsuuteni naapurin pojat. Talon ikkuna näkyy suuren punaisen maalauksen yläosassa, kahdella pojalla on päässä hienot myssyt jossa on lintu. Ylemmän pojan silmät ovat peitossa ja jälkepäin ajattelin, että se muistuttaa Hugo Simbergin (1873–1917) *Haavoittunut enkeli* -maalauksen (1903) enkeliä, jolla on side silmillä. Mikä on maalauksen merkitys, olla kaunis kuva vai symboli jostain merkityksellisestä?

Näyttelyn kokonaisuus koostui neljästä samankokoista maalauksesta (130 x 115 cm) Teosten värit ovat syvä punainen, turkoosin sininen, keltainen ja oranssi.

Kun lapsi omaksuu värien maailman, ensimmäiseksi oppii hän punaisen, sitten sinisen. Tämä tapahtuu kaikkien kielten historiassa, punainen tai sitä tarkoittava sana ilmestyy ensimmäiseksi sanavarastoon. Värien symboliikassa oranssi keltaisen ja punaisen puolivälissä edustaa hengen ja tiedostamattoman asapainoa. Punainen, tulen ja veren väri, on symboliikaltaan kaksijakoinen. Siniseen vivahtaessaan punainen liittyy yöhön, naiseen, sisäänpäin vetäytymiseen. Lämmin punainen yhdistyy päivään, mieheen ja ulospäin suuntautuvaan liikkeeseen.

Pannumyssy ritarit maalauksessa, jossa on kaksi poikaa myssyt päässään. Teos on pääväreiltään tummanpunainen, vaaleat alueet päähineissä ja maalauspinnulla rauhoittavat punaisen vahvuutta. Lämmin punainen on huomiovärinä paikoitellen. Ylemmän pojan silmillä on side, mietin ovatko he Hugo Simbergin maalauksen enkeliä kantavia poikia, enkeli on jättänyt merkkinsä heihin. Vaaleat alueet maalauksessa voivat symboloida enkelin siipiä. Taidehistorioitsija Riikka Stewen kirjoittaa maalauksista: Platonin tieto-opissa siivistä tulee muistamisen kuva; siivissä heijastuvat unohduksen ja muistamisen suhteet.

Lentämisen teema jatkuu maalauksessa Lainatut siivet. Maalaus on turkoosin sininen, jossa on vaalean punertavien pilvien lomassa lentokone, tumman punainen keltaisin valosiivin, lentäjän hahmo on melkein musta. Koneen alapuolella on taloja lämmintä okraa ja punaruskeaa ja heijastumia vedessä. Oranssin punainen maalaus, jossa on pienimökki, mökin vieressä on punainen kukkahahmoinen puumaatuskanukke. Tumma varjoalue maalauksen keskellä on virta johon Kuu heijastuu, kuu jota ei oranssin ja vaaleanpunaisella taivaalla ole. En maalauksissani jäljittele luontoa, olen siinä huomannut samankaltaisuuden japanilaisten puupiirrosten kanssa.

Keltainen maalaus Teekutsut, kuvassa mökki on mustalla rajauksella maalattu, pienet tikkaat nojaavat mökin reunaan, poikkipiennoja on katkennut yläosasta. Vaalean talon sisällä näkyy puita ja lintuja, pihalla on pöytä ja pöydällä teekannu. Pieni maatuska hahmo on matkalla kutsuille talon toiselta puolelta. Maalauksessa alaosan vaaleat alueet ovat rytmittämässä polkua, matka saattaa katketa hetkeksi? Unet johdattavat tutkimaan yhtymäkohtia todellisuuden ja muistojen ja jo unohdettujen asioiden luo.

IV PUUTARHA

Olen saanut selville itsestäni paljon uutta, maalarin identiteettini on kasvanut monta senttiä. Se miten opin uusia asioita on ollut ilon ja tyydytyksen aihe. Olen ihmetellyt myös sitä miksi on kestänyt niin kauan ymmärtää tekemisen ja oppimisen yhteys.

Kytkeytyykö kaikki alkuun ja ensimmäisiin huonoihin kokemuksiin oppimisesta? Lapsi ei kykene ymmärtämään omia kykyjään jos kukaan ei kannusta ja ohjaa häntä. Harrastus ja leikki synnyttävät oikean ilon tekemiseen, ihmisen vapaus luoda oma maailmansa ja kyvyn nähdä asiat uudella tavalla. Minusta se on varmaa, että kaikkeen tähän menee aikaa, mikään ei synny itsestään. Luovuuden ja työskentelyn ilo tulee tekemisen kautta.

Ahkeruus ja työn tekeminen voivat kuullostaa ikäviltä, koska monet ajattelevat taiteen syntyvän inspiraation kautta, se ajatus olisi aika heittää romukoppaan. Olen usein huomannut, että maalausprosessin aikana tapahtuu monenlaista. Välillä tulee pelkkää sotkua ja

kaikki tuntuu hankalalta, mutta jos jaksaa yrittää voi seuraavassa hetkessä sujua jo helpommin. Olen joskus maalannut kuvan tosi nopeasti ilman taukoja, kuin automaattisesti, silti syvästi keskittyen, se on kai sitä inspiraatiota. En silti voisi jäädä odottelemaan sellaista tilaa, koska mistä tiedän tuleeko sitä enää? Voi olla ikävän ja tylsän oloista puhua työstä, mutta käsitykseni mukaan kaikki menestyneet taiteilijat ovat erittäin ahkeria ja tuottelijoita.

Olen vahvasti sitä mieltä, että tarvitsemme aikaa olla ja ihmetellä. Hyviä ideoita ja ajatuksia tulee myös kävellessä ja tiskatessa. Tasapaino laiskottelun ja työn tekemisen välillä on tärkeä, kumpakaan liikaa ei ole hyvästä. Opiskelu ja samanaikaisesti kahden näyttelyn tuottaminen on antanut minulle varmuutta ja voimia. Olen myös taloteeman kautta saanut välineitä sisältöihin, tarpeeksi laaja ja väljä aihe voi antaa mahdollisuuden myös tutkia itseä ja omaa tekemistä. Talo on eletyn elämän muistipaikka, nykyhetki ja tuleva, unet ja uneksiminen. Talo olen minä ja maailma yhdessä.

Mitt hus luktar skog och grönt

2010

akryliväri kankaalle

65 x 51 cm

Pannumyssyritarit

2011

akryyliväri kankaalle

130 x 115 cm

Vanha mopo

2010

akryyliyväri kankaalle

65 x 51 cm

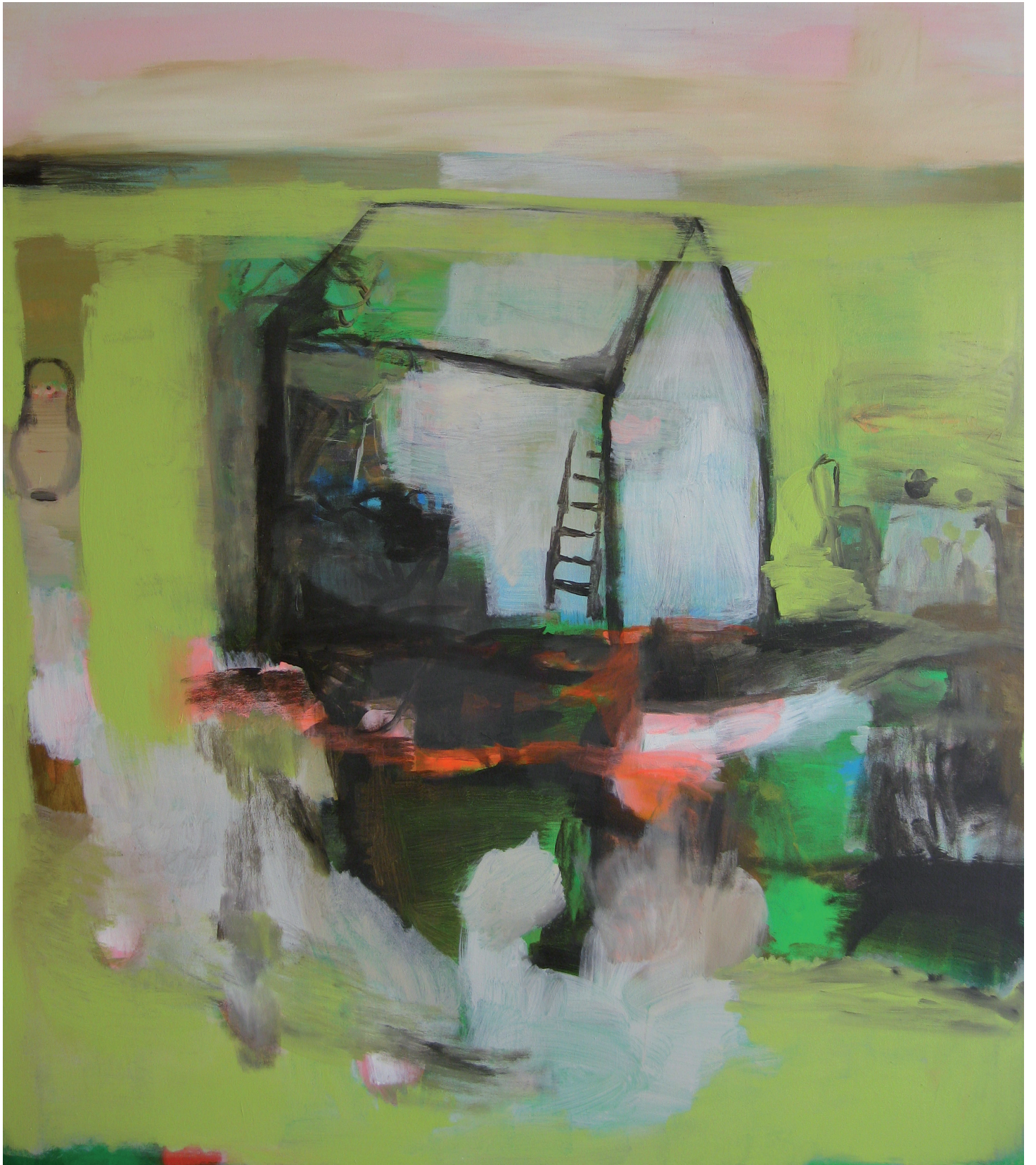

Teekutsut

2011

akryyliväri kankaalle

130 x 115 cm

Kuu kuutamolla

2011

akryyliväri kankaalle

130 x 115 cm

Lainatut siivet

2011

akryyliväri kankaalle

130 x 115 cm

KIRJALLISUUS

Andersson, Leif C. et al. (toim.) 2011. *Kaikki irti arjesta*. Helsinki: Gaudeamus.

Bachelard, Gaston 2003. *Tilan poetiikka*. Suomennos Tarja Roinila. *La poétique de l'espace*, 1958. Helsinki: Nemokustannus.

Böök, Netta, ja Seppovaara, Juhani 2008. *Kirkosta savusaunaan*. Helsinki: Otava.

Hockney, David and Joyce, Paul 2002. *Hockney on 'Art'*. London: Little, Brown.

Jäppinen, Jere 2009. *Yhdeksän pientä kotia*. Helsinki: Kaupunginmuseo.

Krug, Margaret 2007. *An Artist's Handbook*. London: Laurence King.

Lukkarinen, Leena 2008. *Kierrätysmateriaalien käyttö nykytekstiilitaiteessa*. Helsinki: Taideteollinen korkeakoulu.

Renner, Rolf 1991. *Edward Hopper*. Suomennos Pirkko Ruohomäki. Köln: Taschen.

Seppovaara, Juhani 2007. *Mopolla Suomeen*. Helsinki: Otava.

Stewen, Riikka 1995. *Hugo Simberg – Unien maalari*. Helsinki: Otava.

Vasari, Giorgio 1568. *Taiteilijaelämäkertoja Giottosta Michelangeloon*. Suomennos Pia Mänttari, 1994. Helsinki: Taide.

Woolf, Virginia 2001. *Oma huone*. Suomennos Kirsti Simonsuuri. *A Room of One's Own*, 1928. Jyväskylä: Gummerus.